

og det staar i Forbindelse med eller har samme Begrundelse som Nr. 90 vedrørende Kommunitetet. Det er en Rettelse af Ordet „ifølge“. I Texten staar der nemlig: „ifølge Finantslovsforslaget“, men det er formentlig en mindre korrekt Betegnelse. Udgiften bør vistnok betegnes som opført paa tidligere Finantslovsforslag; det er altsaa en ren Forslag, har ikke anden Betydning. Forslaget under Nr. 86 gaar ud paa en Medsættelse med 400 Kroner Disse 400 Kroner ere for nogle Aar siden tillagte Professor Warming; da han forlod Kjøbenhavn, mener man, at efter hans Tilbagekomst ere de Grunde faldne bort, der kunde tale for at bibeholde denne mindre Bevilling, navnlig da Forholdene nu ere forandrede. Istandsættelsen af Ledøie Kirke under Nr. 88 er foreslaaet Ministeriet af vedkommende Bygningsinspektør alternativt, enten som en dobbelt eller en enkelt Kirke. Ledøie Kirke er en gammel Kirke, og man har fundet, at den har været oprindelig opført som en Dobbeltkirke, det vil sige, med en Kirke over den anden. Nu har man, da man skulde restaurere Kirken, tænkt paa, at bygge den op, som den oprindelig var, men da det vil medføre en meget betydelig større Udgift, end her er foreslaaet, og da der ikke er Tale om at restaurere eller istandsætte den gamle Kirke, men blot at kopiere den gamle, idet man førte en ny op, der kom til at se ud som den gamle, har Udvalget ment, at det var for stor en Sum at anvende paa dette Formaal. Noget Andet havde det været, dersom der havde staaet en Dobbeltkirke, som der var Tale om at holde vedlige; saa havde der været al Grund til at gjøre det, fordi dobbelte Kirker ere overordentlig sjældne, i alt Fald hertillands; men den dobbelte Kirke eksisterer ikke mere som saadan. Der staar kun det Underste af den og en lille Smule af den øverste Etage, saa at bygge hele denne Etage op er at lave en Kopi efter noget Gammelt, en Kopi, som ikke vil have synderlig arkæologisk Interesse og Betydning. Det har Udvalget altsaa ikke fundet, der var tilstrækkelig Anledning til at anvende saa mange Penge paa. Under Nr. 89 stiller Udvalget Forslag om Forhøielse af Kontoen til „Undersjøttelse til Saadanne, der i en fremrykket Alder begynde at studere“ og have givet god Udbyg til Fremgang. Denne Konto har tidligere været bevilget med 22,000 Kr., og Ministeriet har nu foreslaaet den nedsat med 5,000 Kr. Udvalget indrømmer, at der kan være Grund til at gaa Noget ned, idet man vistnok maa være forsigtig med at løkke den Slags Memiesfer ind paa den studerende Bane, som har mere Tillokkelse for dem, saa

længe de ikke kjende dens Frugter; de ere tidt magre og tørre. Der kan altsaa efter Udvalgets Formening nok være Grund til at gaa ned med denne Bevilling, men ikke saa hurtigt, som foreslaaet. Forhøielsen gaar saaledes ud paa en langkommere Medsættelse af Bevillingen end af Regjeringen foreslaaet. — Under Nr. 91: Sorø Akademi, er der stillet Forslag om at nægte en Bevilling af 3,000 Kr. som særlig Betaling til Lærere for at rette skriftlige Arbejder. Dette Forslag har samme Begrundelse og Hensigt som et andet Forslag under det lærde Stolevæsen, hvor der findes et lignende Forslag under Nr. 93. Begge Steder gaar vort Forslag ud paa at lade Regjeringens Forslag falde bort eller at nægte de der forlangte Bevillinger, som gaa ud paa særlig Godtgjørelse for Lærere for at rette skriftlige Arbejder. Udvalget har ikke tvøvet, at det er en heldig Bet at komme ind paa at befale Lærerne for særlige Arbejder, som dog maa siges at ligge fuldstændig indenfor deres Kaldspligter. Det er vist heller ikke Meningen fra Regjeringens Side at naae Andet derved end en Lønningforbedring for vedkommende Lærere, og jeg antager, at Ministeriet har stillet dette Forslag under denne Form, fordi det mente at støde paa mindst Vanskelighed, naar det fik den Form. Jeg kan imidlertid paa Udvalgets Vegne sige, at man ikke vilde have Noget imod at bevilge en Forbedring, naar det traadte frem som en ligefrem Lønningforbedring. I alt Fald vil jeg tilraade Ministeren en Forhandling derom mellem 2den og 3die Behandling. Saa tror jeg, Resultatet vil kunne naaes. Jeg kan selvfølgelig ikke nævne nogen Sum i dette Dieblik, men i Principet er man ikke uvillig stemt. Nægtelsen kan altsaa ikke betragtes som absolut eller definitiv. Det er væsentlig Formen og maa ske ogsaa noget Summens Størrelse, der har vakt Udvalgets Flertals Betænkelighed.

Endringsforslaget under Nr. 94 er en gammel Bekjendt, som jeg ikke behøver nærmere at omtale. Det er en af de Nægtelser, som fra den ærede Regjeringens Side ikke er respekteret i 1885, og jeg tror ogsaa, at der senere i Udførelsen af det Arbejde har været yderligere Grund for Flertallet til at modsætte sig Fortsættelsen, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da det som sagt er vel bekjendt. Det Samme gjælder Endringsforslaget under Nr. 95, hvor det foreslaas, at Bevillingen til Uddannelse af Vinterlærere paa den tidligere Høiskole i Staby i Ringkjøbing Amt paa 2,400 Kr. udgaar. Det er ligeledes et Forslag, der fremkom i 1885, hvorved Ministeren ønskede at